

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Nadanie stypendyów.)

(Dokończenie.)

b) Z fundacyi Extracordonal.

23. *Roman Jakubowski*, prawnik w 4. roku, zdał 1szy egzamin państwowy z wyszczególnieniem, syn urzędnika do rozporządzenia.

24. *Władysław Kosiński*, student 8. klasy przy wyższym gimnazjum w Krakowie, uczy się ciągle wyśmienicie, syn prywatnego sługi, który ze swej małej płacy ma 4 dzieci do utrzymania.

25. *Józef Flakowicz*, student 8. klasy przy gimnazjum w Tarnowie, uczy się doskonale, i utrzymuje swoją starą matkę dawanem prywatnych lekcji.

26. *Raban Canstein*, student 8. klasy przy akademickim wyższym gimnazjum we Lwowie, jego postęp w nauce jest znamienity, matka, wdowa po urzędniku, utrzymująca ze swej nędznej pensyi trzech synów.

27. *Kazimierz Kossakowski*, student 7. klasy przy drugim wyższym gimnazjum we Lwowie, uczy się znakomicie, syn niskiego urzędnika, mającego liczną familię do utrzymania.

28. *Plato Siemkiewicz*, student 7. klasy przy gimnazjum w Przemyślu, uczy się doskonale, syn proboszcza rz. gr., który ze swej kongruy musi 5 małych dzieci utrzymywać.

29. *Izydor Boczarowski*, student 7. klasy przy drugim wyższym gimnazjum lwowskim, jego nauki są znamienite, syn liczną familią obciążonego urzędnika.

d) Z fundacyi Juroslawskiej dla uczniów muzyki.

30. *Andrzej Sieczyński*, student 7. klasy przy gimnazjum w Tarnopolu, stypendyum rocznych 105 zł., uczy się wyśmienicie, jego ojciec, proboszcz ob. gr. ma czworo dzieci ze swej kongruy do utrzymania, nakomiec

31. *Ubaldo Krombholz*, student 6. klasy przy akademickim wyższym gimnazjum lwowskim, stypendyum rocznych 63 zł., jego postęp w naukach jest ciągle znamienity — sierota.

V.

Stypendya rocznych 105 zł. dla Rusinów przeznaczone otrzymali uczniowie:

1. *Jan Wichński*, prawnik w 3. roku, zdał pierwszy egzamin państwowy doskonale, — syn proboszcza o. g., mającego 6 dzieci.

2. *Teofil Dębicki*, prawnik w 1. roku, zdał egzamin 1. państwowy z wyszczególnieniem, tegoż ojciec, proboszcz o. g., ma 4 małych dzieci do utrzymania.

3. *Filemon Kulitowski*, prawnik w 1. roku, zdał egzamin dojrzałości dobrze, jego ojciec, proboszcz o. g., ma liczną familię do utrzymania.

4. *Adolf Hładylowicz*, prawnik w 1. roku, zdał dobrze egzamin dojrzałości, jego ojciec ma 9 niezaprzanych dzieci.

5. *Maxymilian Michalak*, prawnik w 1. roku, zdał dobrze egzamin dojrzałości, syn rolnika z 5 dziećmi.

6. *Michał Bluss*, słuchacz filozofii w 1. roku, absolwowany słuchacz prawa, zdał egzamina państwowe doskonale, syn proboszcza o. g., obciążonego utrzymaniem 4 małych dzieci.

7. *Romuald Perfecki*, słuchacz filozofii w 1. roku, zdał egzamin dojrzałości dobrze, syn proboszcza o. g., obciążonego liczną familią.

8. *Seweryn Bilinkiewicz*, słuchacz filozofii w 5. roku, absolwował dobrze nauki teologiczne, jego ojciec ma 6 dzieci, których los nie jest zabezpieczony.

9. *Konstanty Horbal*, słuchacz filozofii w 3. roku, oddaje się naukom ze znamienitą pilnością, syn niezamożnego rzemieślnika.

VI.

Nareszcie zostawiono stypendya na rok szkolny 1863/4, następującym absolwowanym słuchaczom prawa, zamierzającym poddać się surowym egzaminom, w celu osiągnięcia jurystycznego doktoratu, pod warunkiem, iż udowodnią łożenie dwóch rygorozów z dobrym skutkiem, w tymże szkolnym roku:

1. *Władysław Krańki*, 2. *Leonard Rosiewicz*, 3. *Tadeusz Poźniak*, 4. *Mikołaj Fedorowicz*, 5. *Andrzej Bednarz*, 6. *Wiktor Czerwiński*, 7. *Jan Dobrzański*, 8. *Dyonizy Kułaczowski*, 9. *Marceli Lekański*, 10. *Wincenty Witosławski*, 11. *Adolf Podlaszewski*, 12. *Tytus Przesmycki*, 13. *Piotr Zukotyński*, 14. *Antoni Ortyński*, 15. *Michał Horyński*, 16. *Rodryk Als*, 17. *Juliusz Jopek*.

Lwów, 31. stycznia 1864.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 13. lutego.

Podług raportu komendy etapowej z Rendsburga ulegli ranom oprócz majora *Stranski* z pułku nr. 34, także kapitan *Kopetsky* z pułku nr. 30 i podporucznik Schurch z 18. batalionu strzelców. Wszyscy ranni są dobrze pomieszczeni. Stan zdrowia *Księcia wirtenberskiego* polepsza się stopniowo, pułkownik *Benedek* ma się także lepiej; niebezpieczniejszym ma być pułkownik *Illeschütz*. Główną kwaterę 6go korpusu armii miano przenieść 11. b. m. do Flensburga. — Przedwczoraj — jak donosi *Wiener Abendpost* — przybył porucznik baron *Mertens* jako kuryer z głównej kwatery c. k. 6go korpusu armii z szczegółowemi raportami o wypadkach na widowni walki, które będą ogłoszone w Gazecie wiedeńskiej.

Ta sama *Wiener Abendpost* wyjaśnia dalej w osobnym artykule, dlaczego zachowuje taką ostrożność w podawaniu wiadomości z teatru wojny, i zwraca przytem uwagę na ważną różnicę, jaka zachodzi między niezwłocznem ogłaszaniem dokonanych już faktów, a podawaniem do wiadomości przygotowywanych dopiero lub toczących się manewrów i działań, które powinny pozostać tajemnicą dla nieprzyjaciela.

Z samej widowni walki w Szleswiku nie przyniosła wczorajsza poczta wieczorna nic nowego. Pogłoska o zajęciu okopów düppelskich nie jest jeszcze — jak powiada *Wiener-Abendpost* — urzędownie potwierdzona, gdy tymczasem z drugiej strony zapewniają telegramy duńskie, że Duńczykom udało się już wykonać bez przeszkody swój odwrót na wyspę Alsen i że postanowili bronić się tam do ostateczności. Sama *Wiener-Abendpost*, jakkolwiek nie wątpi weale o ostatecznem zwycięstwie armii sprzymierzonych, przyznaje, że walka może przeciągnąć się długo jeszcze, gdyż wojsko duńskie bije się walecznie, a wzburzona do najwyższego stopnia opinia publiczna w Kopenhadze domaga się energiczniejszego prowadzenia wojny.

Wiadomości telegraficzne z Danii są dzisiaj następujące: Z Kopenhagi nadeszła do Hamburga pod dniem 10go b. m. depesza z doniesieniem, że Król i prezydent rady Monrad opuszczając Szleswik nie jeszcze nie wiedzieli o poddaniu się Dannewirke. We czwartek na radzie wojennej uchwalono większością 10 głosów przeciw 1 poddać Dannewerk, a Król Chrystian i minister dopiero później dowiedzieli się o tej uchwale. — *Faædrelandet* żąda, aby Szleswik był odzyskany, a przynajmniej aby czarna plama na honorze Danii została krwią obmyta. *Hamb. Nachr.* donoszą, że dnia 10go b. m. wieczorem załoga pruska z Kiel przytrzymała pod Holtenau okręt duński wiozący proch. Według depeszy z Rendsburga z 10go b. m. słychać także, że komunikacya telegraficzna między Kopenhagą a Londynem na Flensburg została przerwana. Z Kąpelu donoszą pod dniem 10go, że Rasmussen, kontrolor duński, i drugi syn Blauenfeldta uwięzieni zostali przez Prusaków jako obwinieni o szpiegostwo. Urzędnicy duńscy uciekają do Garding, Tønning i Husum. *Berlingsche Tidende* ogłaszają tekst proklamacyi Króla do wojska dd. Sonderburg 6. lutego następującej treści: Dannewerk zostało oddane. Mam tylko tę jedną armię, a wasi doświadczeni dowódcy sądzili, że nie będą już posiadali armii, jeżeli się teraz nie cofniecie. Dlatego postanowili zarządzić odwrót.

Korespondent paryski *Jen. kor.* pisze pod dniem 9. b. m., że wiadomości o niespodzianych zwyciężkach postępach austriacko-pruskiej armii w Szleswiku spowodowały zbliżenie się między gabinetami w Paryżu i w Londynie. Podług wiadomości jego, pochodzących z dobrego źródła, skłania się rząd francuski coraz więcej do zasady całości monarchii duńskiej i gotów jest dla utrzymania tej zasady brać także udział w krokach, jakieby Anglia przedsiębrać była spowodowana. Odzywa się przytem zwyczajna formułka, „że sprawa szleswik-holsztyńska przestała być sprawą niemiecką, a stała się europejską. Jeżeli obadwa główne mocarstwa niemieckie zgodzą się na tę zasadę, będzie pokój Europy zabezpieczony; jeżeli zaś ją odrzucą, natenczas otworzy się przyszłość pełna niebezpieczeństw; Francya jednak nie będzie nigdy przeciwną transakcyi, mogącej zabezpieczyć pokój europejski.“ Taką miano postawić alternatywę; na jakiej jednak podstawie zamyślają mocarstwa zachodnie przystąpić do układów po tem wszystkiem, co zaszło dotąd, tego niepodobna jeszcze odgadnąć; tyle tylko donosi z pewnością rzeczony korespondent, że zbliżenie się Paryża do Londynu okaże się już wkrótce bardzo wyraźne.

Z Turynu donoszą *Jener. kor.* pod dniem 8go b. m., że w ostatnich czasach mówiono tam znowu bardzo wiele o wojennych uzbrojeniach, jakie rząd sardyński przedsięwzięć w wielką gorliwość. Za rzecz pewną opowiadają, że ministerstwo wojny wysłało znaczny transport broni do Marchyi i Umbryi, i że twierdza w Ankonie utrzymała potrzebną amunicyę dla artylerji. Transport broni przeznaczony jest dla gwardyi ruchomej, która ma wkrótce uorga-

nizować się w rzeczonych prowincjach. Równocześnie też wydano rozkaz, ażeby fortyfikacje w Bononii zostały do końca b. m. ukończone i uzbrojone, i w tym celu też udała się tam komisja złożona z oficerów od inżynierii pod dyrekcją generała dywizji Pinellego.

Według depechy z Nowego Jorku z 29go b. m. jazda separatystów przekroczyła Tennessee i przypuściła atak do Athens, Florence i Alabur, ale została odparta. Johnston ustąpił do Daltonu. Jazda Lounstreeta stoi w odległości 4 mil od Knoxville, gdzie też panuje śmiertelna trwoga.

Monarchia Austriacka.

Wykaz darów

złożonych w redakcyi dla wojsk c. k. 6go korpusu armii w Szleswik Holstynie.

Jego Excel. c. k. Namiestnik hr. *Mensdorff-Pouilly* 100 zł.

Jej Excel. JO. hrabina *Mensdorff-Pouilly* z domu księżniczka *Dietrichstein* 100 zł.

Jego Wysokość JO. Książę *Wilhelm Szleswig-Holstein-Glücksburg*, fml. 100 zł.

Wy. *Karol Mosch*, c. k. wiceprezydent Namiestnictwa (dla rannych z pułku Martini) 10 zł.

Wy. *Antoni Hammer de Pohlau*, c. k. dyrektor policyi (dla rannych z pułku Martini) 20 zł.

Profesor Dr. *Schmidt*, redaktor niemieckiej Gazety Lwowskiej (dla rannych z pułku Martini) 5 zł.

P. *E. Krömer*, obywatel miasta Lwowa album fotograficzne i 10 zł.

Pani *E. S.* dwie pary wełnianych pończoch, trochę starej bielizny i płótna na bandażu.

P. *J. Bonhomme*, odźwierny c. k. Namiestnictwa 1 zł.

Dwie panie 6 zł.

Dama nie życząca sobie być wymienioną 20 zł.

Redaktor Gazety Lwowskiej 1 dukata w złocie (dla rannych z pułku Martini).

Razem w gotówce 372 zł. i 1 dukat.

Lwów. 12. lutego 1864.

Wiedeń, 11. lutego. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Arcyksiążę *Ludwik Wiktor* odjechał wczoraj do Salzburga, a Arcyksiążę *Karol Ferdynand* przybył z Berna do Wiednia.

Presse wiedeńska pisze: Zgodnie z licznymi raportami z teatru wojny odzywają się ztamtąd skargi na brak szarpi, płótna i bandażów; komitety wsparcia powinnyby wziąć do serca. O stanie zdrowia ranionego pułkownika Benedeka nadeszła wprost do Pragi wiadomość bardzo pomyślna. Z K i e l donosi korespondent dziennika *Ztg.* pod dn. 6. b. m.: „Oryginalny dar odszedł ztąd wczoraj dla Austriaków, którzy wczoraj stali jeszcze pod Szleswikiem, mianowicie 14 wozów z winem, piwem, kiełbasami i 30.000 kawałków chleba z masłem. Także w Szleswiku będzie ten dar miłym dla walecznych wojowników, gdyż Duńczycy wyszali zupełnie miasto, tak że nawet ludność tamtejsza na głód jest narażona. Gotowość do ofiar wszystkich klas ludności tutejszego kraju jest nadzwyczajna, a tem chlubniejsza, że połączona jest z jak największą skromnością.“

Marszałek niższo-austriackiego sejmiku krajowego, książę *Colloredo-Mansfeld* miał wczoraj w sprawie patriotycznego komitetu wsparcia posłuchanie u Najjaś. Pana.

Jak słyhać — pisze wiedeński *Vaterland* — odjechali przedwczoraj wieczorem książę *Adolf Schwarzenberg*, c. k. major, ks. *Kinsky*, książę *Artur Rohan* i hrabia *Jar. Starnberg* na widownię boju do Szleswiku, by objąć tam transport 500 ranionych żołnierzy i wyprawić ich do rodzinnego kraju. Celem tej ekspedycyi, której towarzyszy odpowiednie personale sanitarność, jest zapobiedz zbyt niemu przepelnieniu szpitalów. W Wiedniu utworzył się komitet z dam wysokiej szlachty, ażeby popierać ten zamiar składkami pieniężnymi, a transportowanych tym sposobem ranionych mają przyjmować do pielęgnowania właściciele dóbr w Czechach i w Morawii.

(*Czynności wydziałowe Rady państwa.*) Wydział izby deputowanych do obradowania nad wnioskiem *Zyblikiewicza* względem prawomocności rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z 19. paźd. 1860 ukończył już swoje prace. Sprawozdanie Dra *Mühlfelda* i objaśnienie tego rozporządzenia zostały przyjęte. Wyrażonego jednak w tem objaśnieniu zdania, że paragrafowi 66. kodeksu karnego podlegać może tylko zbrodnia, popełniona przeciw bezpieczeństwu jednego państwa na terytorium drugiego, nie podziela rząd. Ponieważ raport ten został przedłożony izbie, ale prawdopodobnie nie przyjdzie już pod obrady, przeto dla objawienia także przeciwnego zdania rządu, będzie dołączone do raportu wydziałowego także sprawozdanie rządu z motywami.

(*Posiedzenie izby panów z 10. lutego.*)

Na posiedzeniu izby panów z dnia 10. lutego zajęli miejsca na ławicy ministerjalnej Ich EE. pp. *Mecsery, Plener*.

Z porządku dziennego toczyły się dalsze rozprawy nad relacją komisji finansowej względem sprawozdania rocznego komisji kontroli długu państwa, komisja finansowa przez referenta swego, bar. *Heunet* wnosi, ażeby izba nie zgodziła się na uchwałę izby deputowanych, iż wydawanie obligacyi pożyczki narodowej z roku 1854 w drodze łaski tym, których kaucyje i wpłaty przepadły, tylko za zezwoleniem rady państwa nastąpić może. Wniosek ten przyjęto bez żadnej rozprawy.

Komisja finansowa wnosi, ażeby izba przychyliła się do innych żądań przez izbę deputowanych uchwalonych, do administracyi skarbu państwa wystosowanych, odnoszących się do usunięcia z obiegu obligacyi amortyzowanych i do zastosowania się do najwyższych patentów w umorzeniu różnych pożyczek. Wniosek ten również bez żadnej rozprawy przyjęty został.

Następnie z porządku dziennego izba przeszła do wysłuchania relacyi komisji konferencyjnej, do ułożenia się z komisją deputowanych względem spornych pozycyji w budżecie delegowanej. Po oświadczeniu referenta tejże komisji barona *Pipitz*, iż komisja zgodziła się w sześciu rubrykach w sporze będących na zamieszczenie cyfry pomniejszej, posiedzenie na wniosek p. ministra skarbu na chwilę odroczone zostało aż do przybycia p. ministra stanu, który wyjaśnienia niektóre izbie udzielić zamierzył. Za przybyciem Jego Excel. p. ministra stanu, tenże w zabranym głosie wykazał najprzód, iż z siedemnastu punktów spornych, względem których wysadzona została komisja konferencyjna, dziś już trzy tylko punkta do załatwienia zostają, gdyż względem innych izba deputowanych zgodziła się z izbą panów. Pierwszym z tych punktów jest budżet nadwornej horwackiej kancelaryi, z którego izba deputowanych pewna sumę wykreśliła, i przy wykreśleniu tem obstaje. Gdy zaś wykreślenie to nie dotyczy ani kwestyi prawa i zasad, ani też nie nadweryzy organizacyi wydziału sprawiedliwości w Herwacyi, rządowi zaś przedewszystkiem zależy, ażeby budżet uchwalony został, przeto Jego Excel. oświadcza, iż rząd wykreśleniu przez izbę deputowanych uchwalonemu, sprzeciwić się nie widzi powodu. Również rząd nie sprzeciwia się wykreśleniu pewnej sumy z budżetu ministerstwa wojny, gdyż i w tym przypadku nie idzie o prawo ani o zasady. W końcu rząd zgadza się na zmniejszenie budżetu marynarki, mając nadzieję, iż przez oszczędności w wydatkach osiągnie zamierzone cele. W ogóle zaś z zestawienia liczb okazuje się, iż wykreślenia przez izbę deputowanych uchwalone 935.631 zł., zaś wykreślenie izby panów 1.850.014 zł. wynoszą, pan minister przeto prosi, ażeby wysoka izba przyjęła wnioski komisji finansowej gwoili temu, ażeby prawo finansowe ostatecznie uchwalone być mogło.

Kardynał *Rauscher* przemawia za przyjęciem wniosków komisji finansowej. Chociaż bowiem izba z bardzo ważnych powodów odrzuciła wykreślenie, to jednak gdy rząd się na takowe zgadza, nie wypada jeno przyzwoleniem na nie ułatwić dojście do skutku prawa finansowego. Jego Eminencya proponuje wszelako, ażeby izba przyjmując wniosek komisji motyw przyjęcia w protokole zamieszczyć poleciła.

Przeciwko wnioskowi komisji finansowej powstaje najmocniej hr. *Thun*. Zdaniem jego chęć ułatwienia dojścia do skutku prawa finansowego, nie powinna mieć żadnego wpływu na postanowienia izby. Lepiej nie mieć wcale prawa finansowego, niżeli uchwalić takie, coby potrzebom kraju nie odpowiadało. Po dłuższej dyskusyi, w której hr. *Hartig* i hr. *Wickenburg* przemawiają za wnioskami komisji, izba przystąpiła do głosowania nad poprawką hr. *Thuna*, ażeby wydatki na nadworną horwacką kancelaryę utrzymać w wysokości poprzednio przez izbę zawotowanej. Poprawka ta znaczną większością głosów odrzucona została. Następnie izba głosowała drugą poprawkę tegoż hr. *Thuna*, ażeby wkładka do funduszu zastępców wojskowych utrzymana została. Poprawka ta po chwilowej naradzie przez Jego Ex. pan ministra skarbu, — iż koniecznością jest ażeby prawo finansowe do skutku przyszło, inaczej bowiem ustałyby dodatki do podatków, które tylko do 30. kwietnia są zawotowane — większością 33 głosów przeciwko 23 odrzucone zostało. Ich ces. Wysokości Arcyksiążęta *Albrecht* i *Karol Ferdynand* wstrzymali się od głosowania, równie jak i panujący książę *Karol Lichtenstein*; arcyksiążęta *Rainer* wotował przeciwko poprawce, zaś arcyksiążęta *Zygmunt* i *Wilhelm* za poprawką.

Pożem wszystkie wnioski komisji finansowej, oraz i prawo finansowe przyjęte zostały.

(*Posiedzenie izby deputowanych z 10. lutego.*)

Zagait posiedzenie prezydent *Hasner* o godzinie 11 $\frac{1}{2}$ z rana. Z ministrów byli obecni Ich EE. *Schmerling, Lasser* i *Hein*.

Po odczytaniu protokołu oznajmił prezydent, że hrabia *Belcredi* złożył swój mandat jako członek sejmiku szląskiego, przezco gaśnie także jego mandat jako członka Rady państwa.

Z porządku dziennego nastąpiło potem pierwsze odczytanie wniosku *Ryggera* względem zmiany ustaw zasadniczych z 20. października 1860 i 26. lutego 1861 celem zaprowadzenia spólnego prawodawstwa cywilnego i arnego dla wszystkich krajów monarchii austriackiej.

Po dłuższej przemowie wnioskodawcy, który motywując swój wniosek ze stanowiska państwowego odpierał oraz czynione mu w dziennikach zarzuty, jakoby zmierzał do ograniczenia autonomii któregośkolwiek kraju, — zabrał głos Jego Ex. minister stanu i przedstawiwszy, że wykonanie tego projektu zdaje mu się być wątpliwe, i że nie ma nawiągującej potrzeby tego, zalecał izbie uchwałę uchylającą ten wniosek.

W końcu poddał prezydent pod głosowanie wniosek *Ryggera* względem formalnego załatwienia jego wniosku, mianowicie względem wybrania wydziału o 9 członkach, ale tylko kilku deputowanych oświadczyło się za nn.

W końcu przyszedł pod obradę projekt ustawy względem zmiany artykułu 13. ustawy o kontroli długów państwa, i projekt ten został uchwalony przy trzecim odczytaniu z małą tylko poprawką wydziału.

Dzień przyszedłego posiedzenia nie został jeszcze naznaczony.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 12. lutego. (Nominacje. — Adresy. — Wiadomości z prowincyi.) *Dzien. Powsz.* ogłasza następujące dwie nominacje:

Do Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem.

Na przedstawienie Wasze, wicedyrektora wydziału wyznań w komisji rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, radcę stanu Krzyżanowskiego, najmiłościwiej mianujemy pełniącym obowiązki dyrektora tegoż wydziału, z wszelkimi prawami do urzędu tego przywiązaniemi.

Na przedstawienie Wasze, pełniącego przedtem obowiązki prezydenta miasta Warszawy, rzambelana dworu naszego, hr. Zygmunta Wielopolskiego, najmiłościwiej mianujemy pełniącym obowiązki dyrektora wydziału oświecenia w komisji rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, z wszelkimi prawami do urzędu przywiązaniemi.

(Podp.) *Alexander.*

Przez Cesarza i Króla
minister sekretarz stanu
w zastępstwie towarzyszy jego
(Podp.) *W. Platonow.*

W St. Petersburgu, 21. stycznia (2. lutego) 1864 r.

Ten sam dziennik przynosi dalej następujące adresy wiernopoddane: Od kolonistów niemieckich w Popowo w powiecie pułtuskim z 47 podpisami; od starozakonnych w Pułtusk z 319 podpisami, i od włościan i szlachty cząstkowej w Poniatowie i Chrońmakowie w gubernii płockiej o 238 podpisach.

W końcu podaje jeszcze *Dzien. Powsz.* następujące wiadomości z prowincyi:

Łowicz. W dniu 22. stycznia (3. lutego) banda zbrodniarzy w liczbie 15 przybyła do wsi Karolinowa w gminie Łazy, która spaliwszy 19 włościańskich domów zamordowała sześć osób, a mianowicie: włościanina Blanka lat 44, Karolinę Blank lat 19, Ludwikę Edelberg lat 24, Paulinę Gellert 5 miesięcy i Henryka Rochuła półtora roku liczącego, nadto śmiertelnie raniła kulą soltysa Krysztofa Rochuła.

Zamość. Pomiędzy krążącymi tutaj rozmaitemi wieściami słyhać, że banda Krysińskiego ma wtargnąć do Królestwa Polskiego z Galicyi, cząstkowo w różnych punktach powiatu Hrubieszowskiego pomiędzy Dolhobyczewem a Tomaszowem w dniu 14. (26.) lub 15. (27.) b. m.

Janów. Posiadacze ziemscy w powiecie Zamojskim zamierzili podać najpoddaniejszy adres do Jego Ces. Mości z wyrażeniem swych uczuć do tronu, błagając o przebaczenie.

Olkusz. Band żadnych nie ma, i w ogóle w całym powiecie Olkuskim zupełna spokojność panuje. W żówiecie zaś Stopiickim mieszkańcy okazują powszechny wstręt ku bandytom. W powiecie Miechowskim włączają się wprawdzie gdzie niegdzie pojedynczo bandyci, mianowicie tam, gdzie wojska nie ma. — wszakże spokojność nigdzie naruszona nie jest.

Kronika.

(Z Trembowli) donoszą, że trzecia z sióstr poparzonych natfą panna Melania Ziętkiewiczówna umarła dnia 6. b. m.

(Ludność Anglii.) Jeden z ogłoszonych właśnie dokumentów parlamentarnych obejmuje główne rezultaty dokonanego w 1861 r. spisu ludności połączonych królestw Wielkiej Brytanii i Irlandyi. Ogólna liczba mieszkańców tych królestw, która wynosiła w 1851 r. 27,745,949 głów, doszła w 1861 r. do 29,321,288 głów. W tym ostatnim roku przypadało na Anglię i Walię 20,228,487, na Szkocję 3,996,808, na Irlandję 5,850,319, i na wyspy położone na wodach angielskich 145,674 mieszkańców. Liczba cudzoziemców zamieszkałych w Anglii i Walii podana jest na 84,090, a z wyjątkiem amerykańskich pólnoenych, na 76,229. Liczba poddanych angielskich przebywających za granicą obliczona jest na 67,968, nie licząc w to tych anglików, którzy bawią chwilowo w koloniach angielskich, w Ameryce północnej, w Indiach wschodnich i we Francyi. We Francyi, jako w kraju europejskim najbardziej przez anglików nawiedzanym, mieszka stale 25,844 poddanych angielskich. Na inne kraje przypało w r. 1861: na Niemcy 7365, Włochy 5467, Belgię 2879, Grecję 525, Turcję 2360, Egipt 931, Danię 372, Norwegię 242, Szwecję 411, Rosję 2749, Persję 306, Chiny 1072, Japonię 81, Siam 24, Marokko 340, Amerykę środkową 145, Ekwador 27, Chili 4152, Brazylię 2858. Ludność angielska w Indiach wschodnich wynosi 125,379 mieszkańców, licząc w to 85,000 wojów angielskiego.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 12. lutego. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: mec pszenicy (83 H) 2 zł. 49 c.; żyta (79 H) 1 zł. 43 c.; jęczmienia

(68 H) 1 zł. 17 c.; owsa (47 H) 1 zł. 15 c.; hreczki 1 zł. 63 c., grochu 1 zł. 63 c., soczewicy 4 zł., kartofli 53 c.; cetrar siana 1 zł. 59 c. okłotów 63 c. — Sag drzewa bukowego 9 zł. 75 c., sosnowego 7 zł. 75 cent.

Lwów, 12. lutego. W ubiegłym tygodniu wielki ruch pannał w handlu zbożowym; pszenica tak na potrzebę miejscową, jak również do wywozu, tak najlepszych jak niemniej średnich gatunków, szybko była rozehrana, i płacono mec 85 H wagi po 2 zł. 60 c. w. a. Na jęczmieniu nie ma pokupu, i najskromniejsze nawet żądania właścicieli, po 1 zł. 38 c. w. a. za mec najlepszego gatunku, nie są uwzględniane. Żyto jest poszukiwane, i odehodzi po cenach poprzedniego tygodnia mianowicie do Węgier, a o 10 c. na mecu drożej, przy umowach na później. Owies na który osobliwie na spekulacyę od tak dawna wielki jest pokup, podnosi się w cenie. Obecnie w większych partych płać loco dworzec kolei we Lwowie po 2 zł. 30 do 35 c. w. a. za korzec 100 H wagi. Kolej żelazna wysłano rozmaitych gatunków zboża: 2113 cet. do Wiednia, 797 cet. do Lundenburga, 315 cet. do Berna, 417 cet. do Ołomuńca, 1101 cet. do Bielska, 1301 cet. do Pesztu, 2430 cet. do Wrocławia, i pomniejsze partye do Tarnowa, Krakowa, Opawy, Ostrawy, Prerau, Lipnika, Weisskirchen, Florisdorf, Böhmisch Trübau i Hohenstadtu. Wywóz maki pomimo podniesienia się cen o 30 do 45 c. na cetrarze, trwa ciągle, i produkt ten odehodzi mianowicie do Temeswaru, Pragi, Wiednia i Böhmisch Trübau. — Pomysłne doniesienia o cenach spirytusu, nie wpływają na wywóz tego artykułu; dowóz pozostaje w mierze, a spirytus 32 stop. przy większych umowach płacony jest loco dworzec kolei we Lwowie wiadro po 12 zł. 30 do 60 c. w. a. Wywóz był bardzo znaczny, wysłano bowiem 3811 cet. do Wiednia, 187 cet. do Presburga, 417 cet. do Günsendorf, 199 cet. do Weisskirchen, 517 do Lipnika, 1003 cet. do Ołomuńca, 712 cet. do Berna, 1718 cet. do Bielska, 711 cet. do Krakowa, i kilka pomniejszych partyi do stacyi w Morawii i Szlasku. Len, konopi i pakul, wywieziono: 113 cet. do Krakowa, 741 cet. do Bielska, 964 cet. do Berna, 413 cet. do Ołomuńca, 91 cet. do Hohenstadtu, 127 cet. do Folgendorf, 1719 cet. do Wrocławia, i 1212 cet. do Wiednia. Bzdla rześnego i opasowego przeznaczzonego do Lipnika i Florisdorf oddano w ubiegłym tygodniu na kolej: 730 szt. wołów we Lwowie, 71 szt. w Słotwinie, 213 szt. w Przemyslu, 79 szt. w Jarosławiu, 79 szt. w Rzeszowie, 94 szt. w Gródku, 117 szt. w Tarnowie i 21 szt. w Mościskach.

Stryj, 3. lutego. W II. połowie z. m. były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów na targach w obwodzie stryjskim.

Miejscetargu:											
Mikolajów	Rozdół		Żydzarów		Rożniatów		Bolechów		Skole		
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	
waluta austriacka											
Mec pszenicy	2	40	2	40	2	80	2	49	2	50	3
„ żyta	1	40	1	40	1	50	1	40	1	30	1
„ jęczmienia	1	.	.	90	1	.	1	.	1	20	1
„ owsa	1	80	.	90	1	.	.	70	.	80	1
„ hreczki	1	20	.	90	1	.	.	.	3	20	.
„ kukurudzy	1	50	.	.	1	50	1	50	1	60	1
„ ziemniaków	.	40	.	50	.	50	.	60	.	50	60
Cetrar siana	1	30	1	20	1	30	1	.	1	60	1
„ wełny
„ nasienia koniezu
Sag drzewa twardego	8	.	6	30	7	.	4	50	5	.	5
„ „ miękkiego	6	30	4	80	6	.	3	50	4	.	2
Fund mięsa wołowego	.	10	.	8	.	7	.	9	.	8	8
Mas okowity	.	60	.	60	.	80	.	36	.	63	.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 12. stycznia. Jego c. k. Apost. Mość raczył wydać następujące pismo odręczne do fml. barona Gablenza, dowódcy 6. korpusu armii operującego w Szleswiku:

„Kochany fml. baronie Gablenz. Czyny oręza i powodzenie Mego pod Twoje dowództwo oddanego 6. korpusu armii w terażniejszej wyprawie, napełniają Mę żywą radością. Pod Twojem śmiałem i roztropnem dowództwem wojska korpusu spełniając Moje nadzieje, bohaterską zwyciężką walką z nieprzyjacielem, wytrwałością w pokonywaniu trudów, okryły nowym blaskiem pełne chwały sztandary Austrii, i na nowo wzmogły uzasadniony historją szacunek całego świata dla Mojej armii.“

„Oświadczyć jenerałom, oficerom i żołnierzom wszystkich wojsk, że jestem z nich zadowolony, i dziękuję im.“

„Wraz z ojczyzną ubolewam nad ofiarami, które padły chwalebnie w dopełnieniu swych powinności.“

